

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1710

20. Dies Februarii. Fit miseris mors sine morte, finis sine fine, defectus sine defectu, quia & mors vivit, & finis semper incipit, & desicere defectus nescit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45477

qua? *Insanabilis est dolor tuus, propter multitudinem iniquitatis tuae, & propter dura peccata tua, haec tibi.* Hinc ira, rabies, furor, insania, odium desperatio. O quisquis hæc legis, si lecta, vera esse credideris, quomodo non aliter vivis? Cogita qui sint illi, qui loco tormentorum cruciantur; Nonne sunt illi, qui fuerunt ejusdem tecum naturæ, conditionis, semper fors & ætatis & studii; addicti quondam iisdem, quibus tu modo vitiis? Nonne & eadem, ut tu modo commiserunt peccata? si igitur illi propter similia tuis scelera perierint, cur non & tu similiter timeri perituum? Fateor adhuc potes, dum spiras sperare. Tu verò quisquis nunc ardēs in orco, æternum ardebis: & ideò heu! illud mæstum tibi occino.
Non est quod speres, æterni criminis heres.

20. DIES FEBRUARII.

Fit miseris mors sine morte, finis sine fine defectus sine defectu, quia & mors vivit & finis semper incipit, & deficere defectus nescit. *Sanctus Gregorius lib. 9. Moral. cap. 49.*

Æternitas.

I. Tandem post longos viarum angustias, & semitarum ambages, quibus per subterraneum illius spælei funesta loca deduxi, pervenisti ad pernarum extremum, ad ipsam tormentorum metam, quo cum nihil necesse nec esse infelicius, nec

timen

timeri funestius, nec fingi atrocius possit, hic gradum
fige: quia illud est inter omnia tormenta, palmare
tormentum. Hoc autem non aliud est, quam tor-
mentorum omnium, & singulorum Æternitas. Pon-
dus immensum, de quo cogitare est horror, audire
pavor, pati immensus dolor: & hoc non timeri, si-
milis stupor. O quam sunt feralia, tanquam è flam-
meis nubibus excussa tonitrua, illa bina, quæ illo-
rum auribus perpetuò personant vocabula. Semper,
Nunquam. Semper in orco, nunquam in cælo, sem-
per à Deo, nunquam cum Deo; semper in incendio,
nunquam in refrigerio, semper in tenebris, nun-
quam in luce, semper in labore, nunquam inquiete;
semper in dolore, nunquam in gaudio; semper mi-
ser, nunquam fœlix, semper flere, nunquam ridere;
semper pati incipere, nunquam desinere: semper pre-
mi omni malo, nunquam ullo bono. O quisquis
hæc legis, vel hanc paginam funestam quam legis,
irriga tuis lachrymis, ne & tu illas binas voculas
Semper, Nunquam, unquam tuis excipias auribus.

II. Ibi anima primùm clerè intelligit, & sentit
quid sit Deus; quale sit animæ bonum, Deus visus,
& amatus: quàm hoc solum sit ejus bonum, & quo
se privavit in æternum, suâ culpâ. Hoc unum perpe-
tuò cogitat. *Nunquam videbo Deum*, nulla spes, nulla
melioris status expectatio. Cupit, & desperat simul
se visurum Deum. Horret simul quod quærendum
videt: blasphematur, odit, execratur, quod summè ta-
men amandum novit. Vitane dicenda sit an mors;
quod vivant, aut neutrum, an utrumque simul, dif-
ficile est definire: nam vitalis quædam mors est,
mors est bonorum omnium, vita malorum om-

nium, Quod timent, habent, & quod habent, timent: quod magis amant, magis cruciat; quod magis quærunt, magis ab eis fugit: finem pœnarum quærunt, & dum vident nullum esse, tantò magis illud quærunt, & tantò magis inde cruciantur. Ita juxta tesseram, *Fit miseris mors sine morte*, &c. Ideo frendent, indignantur, ringuntur, ferociunt, suumque in Deum ac seipsos furorem exonerant, suam ipsorum discerpunt carnem, indignantes se devorare invicem non posse. Præ suspiriorum magnitudine pectus disrumpunt, carnem immortaliter passibilem unguibus discerpunt, in creatorem ingratas blasphemias evomunt, qui suppliciis hisce eos inextinguibilibus, adeoque desperatis addixit, ut verminum non moriatur, vita finem non accipiat, Judex misericordie non moveatur, patronus partes defendendas non suscipiat, mediator non intercedat, carnifer torquendo non defatigetur, ignis denique nunquam extinguatur.

III. O lector, ut sis inter electos, imitare regium Vatem canentem, (a) *Annos æternos in mente habui* annos, inquam, non illos, quos ad solis cursum dimetimur, qui non amplius è duodecim mensibus, & duobus quinquaginta hebdomadis è trecentis sexaginta quinque diebus, & sex horis, sed è pura æternitate componuntur. Ibi decades, centenarios, millia, centena millia, milliones, centeni millones, millionum milliones, & infinito millionum millia annorum elapsa cum sint, tantumdem est ac si nihil fuissent. Et hæc misera miserrimis illis æternitas, Infernorum est infernus, abyssorum abyssus. Tamen

(a) *Psal. 76. 8.*

summè justus est Deus, quia justissimum est, ut, qui libertate sua, interim dum non peccare potest, abutitur, eadem, in Dei manus incidendo & æternitatis domum ingrediendo, privetur: & cùm ejus rebellio contra Deum malitiam includat infinitam, supplicio duratione infinito puniatur: quia teste D. Gregorio. (a) *Ad magnam justiciam pertinet judicantis, ut nunquam careat supplicio, qui nunquam voluit carere peccato: & ut idem qui creaturis abusus est, per creaturas castigetur, & qui dæmonum suggestionibus paruit, ab iisdem dæmonibus crucietur. Et hic finis esto de æternitate, cujus nullus est finis. Tu, antequàm pertingas ad vitæ tuæ, hoc est, vitæ, metam, ut concipias æternitatis metum, occine tibi illud crebrius.*

Non venit ad metas, orci miserabilis ætas

21. DIES FEBRUARII.

Omnis anima, aut Christi sponsa, aut Diaboli adultera est. *S. August. in Gen. ad lit.*

Una nobis **I.** **E** Merfisti ex ocreo adhuc vivus, fit cura ne ne illo immergaris perenniter Anima mortuus, proderunt quæ suggeram meditandi argumenta. Anima pereat tua hic in terris ad momentum accola, erit semel in domo Æternitatis perpetuò incola. Hic stat in bivio: ut enim gemina est domus Æternitatis. Inferorum, cælorum, sic gemina est quæ ad eam ducit semita, lata vitiorum, arcta virtutum. Per illam te manducit Diabolus, per hanc Christus. Si Anima

(a) 4. Dialog.